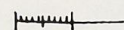
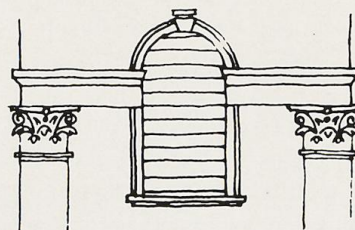
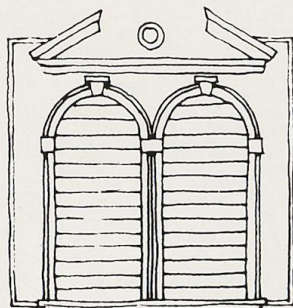

40. Jur pri Bratislave, okno kostola piaristov

41. Trnava, univerzitný kostol (okná priečelia)

pri Bratislave. Polkruhovo ukončené okno jezuitského kostola v Rožňave je rámované lizénami a štukovou girlandou. Ranobarokové okná jezuitského kostola v Trnave majú rozlomený frontón, podobne ako okná františkánskeho kostola v Trnave, a parapet s kuželkovou balustrádou. Balustrádu majú aj okná veži jezuitského kostola v Košiciach.

Prechod do vrcholného baroka naznačuje okno jezuitského kostola v Skalici, ktorého rímsová supraporta je oblúková. Frontóny s krídlami a bohatou štukovou ornamentikou nachádzame na kostole františkánov v Prešove, kaštieli v Čakanoch a kaštieli v Hanušovciach nad Topľou.

Vcelku možno konštatovať, že u okien na architektúre 17. storočia nenachádzame takú širokú škálu v rozmanitosti druhov ako u portálov. Okná neboli tak nápadnými prvkami kompozície, pretože ich početnosť na priečeli nútila tvorcov k umiernenějšíemu vyjadreniu opakovaného rytmického motívu, akým bolo okno na ranobarokových priečeliach.

K spšteniu a k väčšej plasticosti priečeli architektúry, najmä sakrálnej, slúžili aj niky, ktorých tvar sa veľmi málo líšil od renesančných, napr. v Nitre, v Košiciach, v Prešove, v Rožňave, v Trnave. Oblúbeným prvkom boli aj typické kartuše, najmä elipsovitého tvaru, orámované štukovou výzdobou – napr. v Prešove.

Všetky spomenuté architektonické články a

42. Čakany, okná kaštieľa